

РЕШЕНИЕ

№ 13162

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **525** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на И. А. Х. – гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение № 92-ОК от 20.11.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че то е незаконосъобразно, прието в противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административно-производствените правила и несъответствие с целта на закона. Твърди, че ответникът – Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците не е съобразил актуалното тълкуване на разпоредбата на чл.40, пар. 2 и 3 в от Директива 2013/32/ЕС и Решение на СЕС от 9 септември 2021г. по дело С-18/20 и се е произнесъл не по допустимостта, а по същество на молбата за закрила. Административният орган не е взел предвид съдържанието на представените в административната преписка доказателства. По този начин не са анализирани в действителност и данните от справките на Дирекция „Международна дейност“, които сочат заплахи за лица с идентичен личен профил с този И. А. Х.. Излага доводи, че не е взет предвид новият конфликт между текущото правителство и кюрдските екстремистки сили, което се осъществява чрез военни действия в цяла Североизточна С., особено в региона от където е - Д. Ал 3.. Не е отчетена и информацията на стр. 13 от Справка с Вх. № МД - 02- 398/21.07.2025 г., която сочи, че „Сирийските демократични сили (SDF) и Отрядите за народна защита (YPG) са използвали принудително набиране в допълнение към системата за наборна служба, за да допълнят

числеността си.

Сочи, че е необоснован извода, че не е посочил заплахата в първото си интервю, доколкото за И. А. Х. съществува основателно опасение, че ще бъде отвлечен и насилствено вербуван за войник, именно на дискриминационен принцип от субект на заплахата - недържавно екстремистко формирание. Не са анализирани по никакъв начин и данните за наличието на безогледно насилие съгласно представените справки на Дирекция „Международна дейност“ относно състоянието на сигурността в провинция Д. Ал З.. Твърди, че сблъсъците в този район имат за последица жертви и разселване на цивилни лица, в присъствието на клетки на "Ислямска държава" (ИД) увеличава тази уязвимост. Не е отчетено обстоятелството, че Световната здравна организация сигнализира за опасност от колапс на здравната система в С., доколкото милиони хора са оставени без основни лекарства и медицински услуги, на фона на риска от влошаване на огнищата на болести и разпространение на холера.

Излага още, че не са отчетени и данните от 19 ноември 2025 г. на Съвета за сигурност на ООН, че израелските военни операции продължават да застрашават цивилните, а продължаващото насилие в редица райони, както и присъствието на включени в списъците терористични групи и чуждестранни бойци подкопават преходния процес. Твърди, че С. изцяло е абдикирала от отговорността си да запази териториалната си цялост и сигурността на местното население.

В о.с.з. проведено на 24.02.2026г. жалбоподателя – лично и чрез адв. Д., моли решението за бъде отменено. Излага съображения, сходни с тези в жалбата. Жалбоподателят заявява, че е опасно да се завърне в Д. Ал З., тъй като сирийската власт се бие с кюрдските групировки. Заявява, че преди два дена двамата му братовчеди са били убити от ислямистите, и къща им е разрушена, няма никой вече там, едни са в Л., други в Й.. Положението е по-опасно и от преди, особено след завръщане на ислямистите.

Ответникът по жалбата - Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците, я оспорва и моли съда да я отхвърли. Правилно е преценено, че не са налице предпоставките за допускане на последваща молба.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 06.11.2025 г. Процесната последваща молба молителят обосновава с обстановката в С..

Установява се, че жалбоподателят е [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни се установяват въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Молбата е приета за последваща по смисъла на §1, т. 6 ДР на ЗУБ.

Към последващата молба са приложени три справки за С. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС с вх. № МД-02-398/21.07.2025 г., вх. № МД-02-423/05.08.2025 г. и вх. № МД- 02-556/13.09.2025 г.; Справка относно положението в С.; Статии и справки от общодостъпни медии и сайтове.

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

Административният орган е формирал извод, че в подадената от И. А. Х. последваща молба не се откриват нови факти и обстоятелства от значение за предоставяне на статут по ЗУБ - касаещи държавата му по произход, данни за застрашаване на неговия живот или на свободата му, на

основание, раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена група, или излагане на опасност от изтезание или други форми, на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Приел е, че изложените опасения от страна на чуждия гражданин относно преследване и дискриминация в държавата му по произход противоречат от заявеното от него по време на проведеното с него интервю с рег. № УП 23765/10.10.2024 г. Приел е също така, че представените разпечатки от интернет и справките по никакъв начин не доказват твърденията на молителя за нововъзникнали проблеми в С., защото той е напуснал страната си по произход заради нежеланието си да отслужи редовна военна служба и поради икономическото положение на държавата. Представените разпечатки от електронни сайтове и медии нямат характер нито на официален, нито на частен документ с удостоверятелен или диспозитивен характер, същите не са писмени доказателства по смисъла на чл. 178, чл. 179 и ЧЛ. 180 ОТ ГПК и следователно нямат обвързваща доказателствена сила. Представената от молителя писмена информация от електронните медии е общодостъпна, но не съдържа конкретни данни за въздействието на описаните в тях събития върху личната бежанска история на чужденеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът:.....4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход;

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима. Видно от твърденията за настъпване на нови обстоятелства се установява, че не отразява цялостната обстановка в С., за която следва да се посочи, че е непрекъснато променяща се и следва да се прецени към датата на приключване на устните състезания /24.02.2026 г./, на основание чл. 142, ал. 2 АПК.

До този извод се стига при съпоставка на събраните в административното производство доказателства и актуалната обстановка, както и от новопредставените справки за С. - № МД-02-47/11.02.2026 г.; № МД-02-52/17.02.2026г.; № МД-02-56/18.02.2026г. и извадки от сайтове относно ситуацията в С..

От изложеното в справките се установява, че има данни за инциденти във връзка със сигурността в С., но няма данни, че насилието в тази държава е безогледно и повсеместно на цялата територията на страната, респективно достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и

потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност.

В тях е описано положението със завърналите се бежанци в С.. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Предоставянето на парична помощ за завърналите се сирийски бежанци продължава, като 36 350 домакинства (116 675 души) са получили субсидии за завръщане, които да им позволят да покрият непосредствените си потребности.

В изявление от 17 ноември 2025 г. М. валутен фонд (МВФ) обявява интензивния си ангажимент за възстановяване на сирийската икономика. Служители на МВФ вече са посещавали Д., но не са предложили пряка финансова помощ. Според изявлението, средата за потребление и инвестиции се подобрява при новото правителство и страната постепенно се интегрира обратно в регионалната и световната икономика, тъй като международните санкции са отменени, а повече от милион бежанци вече са се завърнали в С..

Ръководителят на Службата за статистика и планиране в Изпълнителния съвет на региона Д. ал 3. потвърждава ангажимента на Съвета за изпълнение на всички проекти, очертани във фискалния бюджет за 2025 г. Бюджетът има основна цел да подобри качеството на живот на жителите на Д. ал 3. чрез предоставяне на основни услуги, укрепване на общественото здраве и подкрепа на икономическото развитие.

Според оценки на ВКБООН, към 12 юни 2025 г. в провинция Д. ал 3. са пребивавали 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 души, които са се завърнали на територията на провинцията от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. насам. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025 г. общо 40 105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024 г. живеят в провинция Д. ал 3., като по-голямата част (24 951 души) са се завърнали в окръг Д. ал 3., следван от Ал М. (12 061 души). Считано от 8 декември 2024 г. насам, 14 131 души са се завърнали в провинция Д. ал 3. от чужбина.

Приетите по делото справки са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“. Те следва да се кредитират. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Справките представляват официални писмени свидетелстващи документи, удостоверяващи, че лицето, което е издало справките, при извършването от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в тях. Представените от жалбоподателя статии съдържат данни за отделни насилствени действия или затруднения относно придвижването, сигурността или здравеопазването в страната, но от тях категорично не може да обоснове извод за повсеместно и неугледно насилие над мирното население, още повече в частност спрямо жалбоподателя.

Относно опасенията на чужденеца да бъде мобилизиран, от съществено значение е справката, видно от която администрацията на С. е премахнала задължителната военна служба, освен в случаите на национално военно положение, като това от февруари 2025 г. По правило, се разчита на доброволно набиране на войници. Опасението на лицето, че ще го вземат да служи като

войник не е основание за предоставяне на закрила по чл. 8 от ЗУБ, тъй като в чл. 8, ал. 5, т. 5 от ЗУБ законодателят е дефинирал като действие на преследване само наказателното преследване или наказанието при отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗУБ. По делото не се установява жалбоподателят да е бил преследван от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 от ЗУБ, за да бъде принуждаван да воюва, нито има данни за провеждана към конкретния момент мащабна военна мобилизация на територията на С..

Ето защо следва да се споделят изводите на административния орган, че жалбоподателят не би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справка не се установява в С. да съществува безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатира съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Опасностите, на които изобщо е изложено населението на една страна или част от него, не представляват сами по себе си индивидуални заплахи, които могат да бъдат квалифицирани като тежки посегателства срещу отделния кандидат като обект на лична заплахата и риск. В конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на чужденеца. Не се установява спрямо него да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено с присъствието си на територията на С. и по-специално в района на област Д. А., от който идва, той би бил изправен пред реален риск да бъде обект на заплахата, релевантна за предоставянето на хуманитарен статут.

Не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465/07, наличието на подобна заплахата по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризирания конфликт безогледно насилие в страната достигне до толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Неотнормирани са данните за спорадични актове на насилие на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Ситуацията в С., вкл. и тази към датата на приключване на устните състезания вече не може да се определи като такава, че да води до опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може

да се направи извод за значително подобрене на общественно-политическата обстановка - отворят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С.. Няма никакви данни, че лицето, ако се завърне в С., ще пострада. Точно обратното от справките е видно, че има значително завръщане на сирийци в С., прави се опит за нормализиране на обстановката в страната.

Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в бъдеще е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Предвид горното не се установява да е налице реална опасност от тежки посегателства спрямо жалбоподателя, следствие на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход /чл. 9, ал. 3 ЗУБ/. В този смисъл и Решение по адм. дело № 10324/2024 г. на ВАС, Трето отделение.

Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. Х. – гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение № 92-ОК от 20.11.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението НЕ подлежи на обжалване.